

Ситцеві рукава. Комедія жарт на 2 дії д-ни
Вальєн. З есперантської мови переклав Ю.
Сівач. Стор. 20. Армавир, 1912.

Звичайна французького жанру комедія з усякими непорозуміннями та несподіванками, передяганнями та метушнею. До панства Петітпонтів у Париж має приїхати в гостину син давньої їхньої приятельки, Петро, якого вони зовсім не знають. З цього скористувався другий парубок, і щоб пожити на дурничку в Парижі, видає себе за приаурковатого Петра, імітуючи всі його звички і вдачу. Але несподівано зараз же приїздить і справжній Петро. Якийсь час ніхто не розбере де справжній син приятельки, а де копія аж нарешті непорозуміння так и вьясняется. Але до чого-ж тут „ситцеві рукава“? А це, бачте, Петро для більшого комизму носить фартук і ситцеві рукава, неначе покоївка, хоч ті рукава так потрібні в комедії, як п'яте колесо до воза. Може все це по-есперантському й дуже гарно виходить, але по-українському зовсім не дотепно. Тим більше, що перекладчик пише: „перестудився“, „обидва зазяєва“ й „обидва хззі“, „ви ведете себе так нерозумно, безсоромне створіння“, „мене побідили, я цілком стиснутий; тепер мені лишається тільки єдиний засіб для спасення“ і т. и. Такою мовою можна навіть пристойну річ убити, а не тільки „Ситцеві рукава“.